

:

Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, преносећи то од свог Господара рекао: „Када роб учини неки грех и каже: ‘Аллаху мој, опрости ми мој грех.’, Аллах, Узвишени, каже: ‘Мој роб је погрешео, и зна да има Господара Који прашта грехе и Који кажњава због греха ако хоће.’ Затим роб поново учини грех па каже: ‘О Господару, опрости ми мој грех.’, а Аллах Узвишени, каже: ‘Мој роб је учинио грех, и зна да има Господара Који прашта грехе, и Који кажњава због греха ако хоће. Ја сам опростио Моме робу, па нека ради шта хоће.’”

[صحيح] [متفق عليه]

Преноси Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, од његовог Господара да неки роб када учини грех, а потом каже: „Аллаху, опрости ми!”, Аллах му тада каже: „Мој роб је починио грех. Зна да има Господара Који може опростити грех, а може и казнити. Опростио сам му.” Након неког времена, тај исти роб поново почини грех, те се Аллаху обрати: „Господару, опрости ми!” Аллах тада каже: „Мој роб је починио грех. Зна да има Господара Који може опростити грех, а може и казнити. Опростио сам му.” Затим роб поново почини грех и завапи: „Господару, опрости ми!” Он каже: „Мој роб је починио грех. Зна да има Господара Који може опростити грех, а може и казнити. Опростио сам му. Нека Мој роб ради шта жели јер докле год он чини грехе, а потом се каје и намерава да се више не враћа греху. Докле год тако поступа, Ја ћу му опраштати будући да покајање брише оно што је било претходно.”

<https://sunnah.global/hadeeth/sr/show/4817>

